

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014897485
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014897485.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: K. K., nar. XX.XX.XXXX, A., zastúpený JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom, Fejova 4, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, Komenského 52, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: Col7/2010/Su zo dňa 21.11.2013, sp. zn.: OU-KE-OOP5-2013/00091/SUC, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/12/2014-63 zo dňa 22.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/12/2014-63 zo dňa 22.10.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. k.: Col7/2010/Su, sp. zn.: OU-KE-OOP5-2013/00091/SUC zo dňa 21.11.2013, ako aj rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. C26/2010/MÍ zo dňa 18.09.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že napadnutým rozhodnutím žalovaného č. k.: Col7/2010/Su, sp. zn.: OU-KE-OOP5-2013/00091/SUC zo dňa 21.11.2013 žalovaný ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 2 písm. d/ zák. č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v nadväznosti na § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. C26/2010/MÍ zo dňa 18.09.2013 vo veci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim podľa ust. § 12 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v platnom znení. Navrhovateľ žiadal, aby správa katastra rozhodnutím potvrdila

v katastrálnom území A. vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedených v osvedčení žalobcu, nadobudnuté dedičstvo pod sp. zn.: D 1494/92 a č. D 3132/93 v prislúchajúcom podiele.

Z rozhodnutia žalovaného vyplývalo zistenie krajského súdu, že prílohou žiadosti žalobcu bol výmer o vlastníctve pôdy č. 3298/1948 zo dňa 13.06.1948, ďalej č. 3298/1948 zo dňa 18.06.1948, osvedčenie o dedičstve č. D 1494/92, Dnot 86/94, osvedčenia o dedičstve č. D 3132/93, Dnot 87/94. V predmetnej veci bolo rozhodnutie správneho orgánu už raz zrušené na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach, vydaného pod sp. zn. 6S/23/2011 (súčasť súdneho spisu). Z rozhodnutia žalovaného ďalej vyplýva, že žalobca sa domáhal usporiadania vlastníctva k nehnuteľnostiam parc. č. 27/19, 508/15, 506/11 a 517/6, nachádzajúce sa v katastrálnom území A.. Nie je sporné to, že uvedené nehnuteľnosti nadobudli predkovia žalobcu - D. K. a I. K., rod. V., na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. 3298/48 zo dňa 13.06.1948 a 18.06.1948 a ktoré v roku 1992 a 1993 prešli na žalobcu na základe osvedčenia o dedičstve č. D 1494/1992 a č. D 3132/1993. Žalobca v prvom rade namietal, že uvedené pozemky prešli nezákonným spôsobom na základe delimitačného protokolu do majetku obce podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obce. V danom prípade je vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam evidované v registri „C“ na listoch vlastníctva a preto nie je možné postupovať ani podľa § 11 zák. č. 180/1995 Z.z.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Podľa názoru žalovaného došlo zo strany súdu k nesprávnej interpretácii ustanovení § 15a ods. 1 a 2 Správneho poriadku upravujúcich pojem „zúčastnená osoba“. Osobitný predpis, v danom prípade zákon č. 180/1995 Z.z. neobsahuje ustanovenia o zúčastnenej osobe a preto, s ohľadom na legálnu definíciu tohto pojmu v zmysle § 15a ods. 1 Správneho poriadku nie je možné s nejakým subjektom v tomto konaní konať ako so zúčastnenou osobou.

Pri stanovení okruhu účastníkov konania vychádzal žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán z týchto okolností:

Obec Kechnec už v súčasnosti nie je vlastníkom dotknutých nehnuteľností, čo jednoznačne preukazuje list vlastníctva č. XXX, preto podľa názoru žalovaného nenaplnia žiadnu z hypotéz stanovených § 14 Správneho poriadku.

Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nespochybňuje skutočnosť, že jednoznačná grafická identifikácia nehnuteľností, ktorých vlastníctvo žalobca žiada v tomto konaní potvrdiť, je sporná. Ani po doplnení dokazovania opísaného v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu č. C 26/2010/Mi zo dňa 18.09.2013, spočívajúceho v obstaraní a podrobnom rozbere všetkých dostupných písomných a grafických podkladov k rozdeleniu skonfiškovaných pozemkovoknižných parciel 506, 508/1 a 517, prvostupňový správny orgán nemohol jednoznačne a nepochybne identifikovať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania v zmysle prídelových listín č. 3298/48 zo dňa 13.06.1948 a 18.06.1948 a na nich nadväzujúcich dedičstiev č. D 1494/92 a D 3132/93. Súd však nezohľadnil právne následky tejto skutočnosti: Predmetom delimitácie boli celé pôvodné pozemkovoknižné parcely č. 506, 508/1 a 517 zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. 44, v celej výmere. Navrhovateľ sa domáha určenia vlastníctva len v tej časti dotknutých nehnuteľností, ktorú osvedčujú jeho dedičské rozhodnutia, t.j. parcely č. 508/15, 506/11 a 517/6. Vzhľadom na nemožnosť jednoznačnej identifikácie navrhovateľom označených parciel nie je možné jednoznačne určiť, ktoré subjekty by mohli byť rozhodnutím dotknuté, teda ktoré parcely C KN zodpovedajú parcelám uvedeným v žalobcom predložených výmeroch a na nich nadväzujúcich dedičstvách.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konania, ktoré predchádzali ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol

zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že jeho odôvodnenie je nepreskúmateľné. V napadnutom prvostupňovom rozhodnutí na s. 2 Správa katastra Košice uviedla zásadné právne východisko: „Na základe dostupných podkladov nie je možné v rámci spracovania ROEP jednoznačne graficky identifikovať predmetné parcely. Podľa Metodického návodu na spracovanie ROEP č. MN 74.20.73.47.00 samotná prídelová listina nie je dostatočný podklad na založenie vlastníctva. Citujem zo str. 7 Prílohy č. 7 odstavce 7 - „Ak niekto deklaruje svoje vlastníctvo len čistým výmerom, nie je ho možné do registra zapísať, ale môže byť jedným z podporných dokladov na konanie podľa § 11 zákona“. Metodický pokyn, ktorý má právnu povahu návodu na aplikáciu zákona spochybňuje prídelové listiny ako právny titul na nadobudnutie vlastníctva. Od vyriešenia tejto právnej otázky sa odvíja platnosť následných prevodov a postupov. Z obsahu odôvodnenia správnych orgánov sa javí, že dodržanie metodického pokynu bolo rozhodujúcim dôvodom. V ďalšom konaní sa preto žalované orgány musia jednoznačne vyjadriť, či prídelovú listinu považujú za platný právny titul na nadobudnutie vlastníctva právnych predchodcov žalobcu. Pokiaľ žalovaný správny orgán zistil, že predmetné parcely majú už nových vlastníkov, na ktorých boli prevedené Obcou Kechnec, tak tomuto záveru nevyhnutne musela predchádzať identifikácia parciel podľa prídelových listín a správny orgán by mal v ďalšom konaní byť spôsobilý odôvodniť, že pozemky sú vo vlastníctve inej konkrétnej osoby (presne identifikovanej) odlišnej od žalobcu, v zmysle § 12 ods. 1 písm. b/ zák. č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Až tým, že sú identifikovaní noví vlastníci sporných pozemkov, vzniká spor o určenie vlastníctva pozemkov, ktorého riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu.

V danom prípade sporné podklady sa priamo týkajú i vlastníctva Obec Kechnec, preto Obec má v zmysle § 14 Správneho poriadku postavenie účastníka (nie zúčastnenej osoby). Postavenie účastníka konania v zmysle § 14 Správneho poriadku tiež patrí aj ďalším osobám, na ktoré prešlo vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam z Obce Kechnec. Tieto osoby musia byť informované o návrhu žalobcu, ktorým môže byť dotknuté ich vlastnícke právo.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nárok na trovy neuplatnil a k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.